

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IX. Non innitendum hominibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

dum: ova esse aliena, quæ à perdice incubantur, pullis exclusis ad veræ matris clamorem abituris, & novercam relicturis.

IX.
Non innitendum hominibus.

Demus nihilominus industriam nobis & sapientiam, quâ regamur, non deesse: sed quid possumus, folia quæ vento rapiuntur, tenuis pulvisculus minimo flatu avolaturus? Fidis tibi, fidis alteri cuilibet, quicumque ille sit tandem, homini fidis, qui affectu mutabilis est, conditione instabilis, corpore fragilis, animo imbecillis, ad extremum mortalis. Fidis illi, quem, uti Pharaonem, ranæ & culices subigent; uti Nabuchodonosorem, insomnia terrebunt; uti Holofernem, mulierculæ manus auferret: quibus dici potest, quod Isaïæ cap. I. *Erit fortitudo vestra, ut favilla stupa:* aut quod apud eundem cap. 36. *Ecce confidis super baculum arundineum istum, super Ægyptum, cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum ejus, & perforabit eam.* Poëtæ Græci & Latini celebre nobis exemplum, vanissimæ & infirmissimæ illius

illius potentia, ostendunt in Priamo, cui *Quinquaginta intus thalami, spes tantanepotū,* ruentem familiam non suffulsere. Illustrius longè habes in Gedeonis filiis sexaginta novem, Judicum cap. 9. & septuaginta Achabi liberis, libro 4. Reg. cap. 10. quos una dies abstulit, spemque posteritatis præcidit. Sæculo proximè præterito, Margareta Lotharinga, Alensonia Dux, patre, fratribus, marito, liberis innixa, ante tricesimum ætatis annum luxit quinies & decies funera suorum, & dolore suo didicit, spes in fragili & lubrico non ponendas. Itaque postquam toties atrata inceserat, pro symbolo deinceps sumpsit Ecclesiastæ intercalaria verba, *Vanitas vanitatum*, sive, ut Augustinus legebat, *Vanitas vanitantium*. Sæculo nostro, Joanna Francisca Fremiota, cui Director optimus B. Franciscus Salesius nomen Philothææ fecit, post mariti Chantalii toparchæ mortem, patris, soceri, generi, filii, filia, aliorumque affinium funera spectata, aut audita, novissimè ipsum animi sui carissimum patrem absens

amisit, vixitque vitæ suæ superstes, ut unī Providentiæ divinæ, quod avebat, inniti affuesceret, nosque exemplo suo doceret.

x. Psalmo 30. Vates Regius, *Odisti, inquit, observantes vanitates, id est idola, supervacuè, absque ratione & utilitate ullâ.* Augustinus in eum Psalmum, hæc verba ad inanitatem humanæ fiducia trahens: *Speras, inquit, in pecunia? Observas vanitatem. Speras in honore & sublimitate aliqua potestatis humanæ? Observas vanitatem. In his omnibus cum speras, aut tu exspiras, & ea hîc dimittis: aut cum vivis, omnia pereunt, & in spe tua deficis.* Idem in Psalmum 46. explicans hæc verba: *Deus noster, refugium & virtus, adjutor in tribulationibus: Sunt, inquit, quedam refugia, quò quisque cum fugerit, magis infirmatur, quàm confirmatur. Confugis, verbi gratiâ, ad aliquem in seculo magnum, ut facias tibi potentem amicum, refugium tibi videtur... Multi cum ad talia refugia confugissent, cadentibus illis, ad quos confugerant, & ipsi quesiti sunt, quos nemo quæreret, nisi ad talia confugissent.* Non est refu-

gium